ille eſt. Aliquis vero incertũ hoĩem deſignat, vt aliq̃s pulſat
fores: cũ nõ poſſum noĩare quis ſit. Vbi aduertẽdũ eſt/ꝙ noſtri
male reſpõdẽt, cũ ab eis pulſantibꝰ aliq̃n ianuã/queſitũ fuerit:
quis eſt ille, reſpõdent/aliquis: quidã eñ deberẽt reſpõdere: Il
lud etiã ſciamꝰ improprie dici, quo quidã vtunt̃: eſt quid mirũ:
eſt quid pulchrũ. dicendũ eñ eſt quiddã mirũ quiddã pulchꝝ:
nã quid/ꝓ aliquid accipitur, nõ ꝓ quiddã ⁊c.

¶ Ruſticus dicit̃ ruris cultor, aliq̃n tñ eſt ꝓpriũ nomẽ, vt epiſto-
la ſcti Auguſtini ad ruſticũ. Et Catullus ad ruſticũ/prout eſt
ꝓpriũ nomẽ, vbi quidã differẽtię cã ſcribũt, Ruſtycꝰ/ꝑ y grecum,
ignorãtię ſuę teſtes: Cũ nulla/niſi greca dictio/ꝑ y grecũ ſcribẽ-
da ſit: qualis ruſticꝰ nõ eſt; vbi quidã alij multo indoctiores/di
cunt, ruſticꝰ/ꝑut eſt nomẽ ꝓpriũ, media lõga, ad differẽtiã appel-
latiui noĩs ruſticus: Cur nõ faciũt etiã inter, fęlix, Clemẽs, bea
tus, magnꝰ, ⁊ cętera multa, differentiã: cũ illa ſint q̃nꝙ ꝓpria q̃n-
ꝙ appellatiua: ꝙ ãt ruſticus ꝓpriũ media breui/vt debet/enũcie
tur, auctoritas catulli/ſuffragat̃/dicẽtis: At en ruſtice ſemilauta
crura. quilibet ibi carminis mediocriter expertus, intelligit/in
hoc phaleutico ruſtice facere dactylum.

¶ Recens. i. nouꝰ. inde recẽs vinũ. i. nouũ, barbari aũt ⁊ in do-
cti dicũt recens ſocius. i. fortis ⁊ audax. Et recentiores ſcripto-
res quos dicũt imꝑiti, nouiores. Cuiꝰ cõtrariũ eſt vętus vl' vę-
tuſtũ: vt vętus vinũ, nõ antiquũ vel ſenex: Seneca. ep̃la. lxiiij.
quo mõ ĩ vino nimis veteri ip̃a nos amaritudo delectat. Hie-
ronymꝰ in ep̃la ad Auguſtinũ. Bibat vinũ vętus cũ ſuauitate,
Et noſtra muſta contemnat.

¶ Reputare eſt ꝯſiderare/⁊ ſecũ cogitare/ſiue recogitare. Pli.
iunior Fabio valẽti, coepi reputare quos in hoc iudicio quos
in illo ſocios habuerim: Idẽ minutiano fundano. Ita hęc q̃
die feceris neceſſaria ſi quottidie feciſſe te reputes/inania vi-
dent̃. Quinti. quotiẽs facta reputaui flagella mẽtis ſonãt vl-
trices video furias: Et Boetiꝰ; cũ hęc mecũ tacitus ipſe repu-
tarem. Apuleiꝰ/cũ id mecũ ſępe reputarẽ. Aliq̃n reputare acci-
pitur ꝓ cõputare. Vlpianꝰ iurecõſultus, ſumptus litis tutor re-
putabit ⁊ viatica ſi ex officio neceſſe habuit aliquo ire vel ꝓfici
ſci. Barbari aũt/⁊ quibꝰ nullũ eſt cũ latina lingua cõmerciũ/ac-

¶ Religio, vide .j. intˀ S. fo. cxxij.

cipiũt reputare,p exiſtimare:vel opinari,vt ille reputatur do⸗
ctus.i.exiſtimat᷑.Et vbi latine deberẽt dicere,hõ magnę exiſti⸗
matiõis vł opiniõis.teuto.einer da mã vil vff halt,vñ wol ge⸗
acht würt:dicũt barbare ⁊ nõ latine hõ᷑ magnę reputatiõis.Ex
iſtimatio igit᷑ ⁊ opinio qñq; accipiũt᷑ actiue vt exiſtimatio mea
vel opinio mea.i.ita eſtimo,⁊ talẽ habeo opinionẽ,qñq; paſſiue:
vt homo magne exiſtimatiõis vel opiniõis.i.famę ⁊ nõis qḋ
habet᷑ de eo:ſic econtrario,vir male opiniõis vel exiſtimatiõis.i.
famę malę q̄ de eo habet᷑:Cicero in Saluſtiũ:fact⁹ eſt eñ me
meis rebus geſtis florere quã maioꝝ opinione niti.Hierony.
cõtra Pela.vt bonã opinionẽ ab his q̄ foris ſunt habeat.Et
Quintilia.in.xi.inſti.lib.hac Enẽ.
Lentulũ plus opiniõis ꝯſecutũ quã eloq̄ntia tradit.Et grac⸗
chus in q̄dam orõne dicit(vt allegat eũ Aul⁹ gellius lib.x.ca.x.)
Veꝝ peto a vob̄ nõ pecuniã/ſʒ bonã exiſtimationẽ atq; honorẽ.
Eſt autẽ exiſtimatio(vt tradit caliſtrat⁹ iuriſcõſultus.ff.ð va.
cog.dignitatꝭ illeſę ſtatus legibus ac moribus cõprobatus.

¶ Reſpõdeo latinũ eſt,Correſpõdeo nõ:teſtis Valla eſt ⁊ aliĩ.

¶ Re ſi cõponitur cũ verbo in initio vocalẽ habẽte vel aſpira⸗
tum principiũ,d lr̄a frequẽter interponitur,vt redamare,nõ re⸗
amare,redhibere,nõ rehabere,redaſſumere,nõ reaſſumere,redi
dificare,nõ redificare,redintegrare,nõ reintegrare,vt in terẽtio
legẽdum eſt,amãtium irę amoꝝ redintegratio eſt,redambulo,
nõ reambulo,redoleo,nõ reoleo,redigo,nõ reago,redarguo,non
reargumo,redimo,nõ reimo,⁊ plura alia. Redeptio, nõ reemptio,

¶ Rubrica eſt terra rubra,quę alio noĩe,ſinopis/dicit᷑,primũ in
uẽta/auctore Plinio/in ponto.Et habet penultimã longã/con⸗
tra vulgi conſuetudinẽ ꝗ quorundã leguleioꝝ:Perſi⁹:excepto
q᷑ ſi maſſuri rubrica notauit.Idem.nõ ſecus ac oculo rubricã
dirigat vnã.Hora.in ſermonibus prę lia rubrica picta aut car
bone velut ſi.

¶ Reſignare noſtri dicũt,vulgo vbergeben oder vffgeben.qḋ
ego nunq; legi,tñ feſtus dicit,reſignare antiq̄ dicebãt reſcribe⸗
re:vt adhuc ſubſignare dicimus/p ſubſcribere,⁊ ſignare/p ſcri⸗
bere,dicebant antiqui.Reſignare item eſt quod ſignatum erat
aperire.eſt enim contrarium ſuo ſimplici:nã ſignare eſt ſignũ

annulo imprimere. Item reſignare eſt reddere/q̀ fit cū in libris
datorum ꝛ acceptorum pecuniam quam acceptam ſignauim⁹/
redditam demonſtramus.
¶ Regratior aris, nō eſt latinū, ſed grās agere, vide de g.
¶ Ripa nō ſ̄cat, teuto, ein bach. ſʒ eſt extremitas terrę quā allu
it fluui⁹. Litt⁹ aūt dr̄/quā terrā alluit mare. lacuū aūt ſtagnoꝝ-
q̧ magnaꝝ paludū mag̃ littus/q̄ȝ ripa dr̄/qꝛ ꝓpius ad imaginē
maris accedunt: vt ſint tantū ꝗ ripę aquaꝝ currētium.
¶ Reus (teſte valleſ̄i) male, p nocēs/accipit: ſed reus eſt, oīs qui
iuſte vel iniuſte in pua vel magna re accuſat; iuxta id/qd̄ dicit
Cicero. ij. de oratore. Reos autē appello/nō eos mō q̄ arguunt,
ſed oēs quoꝝ de re diſceptat: Et reatus/qd̄ meſſalla prim⁹ dixit
apd̄ latinos ꝛ ideoneos, nō ſignificat peccatū, ſed accuſationeȝ
illā qua reus arguit: vnde Apuleius, quē ſolū in meo reatu te-
ſtem innocentię citare poſſum.
¶ Recolo, non ſignificat recordor/ꝛ memini, vt litteratores vſur-
pāt: ſed repeto: reputo: in mēte tracto, Ouidi⁹. Hęc tua nā re-
colo: quōdā germana canebat. Cicero: Senſimus h̄ nup falſo
nuncio: vero ꝓpe diē ſentiem⁹: q̄ ſi tecū ipſe recolis/ęquiore ani-
mo ꝛ maiore conſolatiōe morieris.
¶ Ribaldus ꝛ leccator item truffator non ſunt latina vocabu-
la: ſed barbara ꝛ gotthica.
¶ Simulacrū ſcribit latino iſt in fine c nō aſpirato: (vt ego opi
nor) ꝛ eſt penultia ſemp longa: qꝛ a ſimulatū venit/qd̄ a pducit:
vt teſtis eſt Lactanti⁹ lib. ij. ca. xix. vt Cicero in pnoſticis, ꝛ di-
uum ſimulacra pēmit fulmīs ardor. Itē lauacrū/qꝛ a lauatū ve
niat/etiā a in penultia pducit: Seren⁹ ſamonicus: atq̧ hinc in
calido pcurres mēbra lauacro. Itē etiā inuolucrū media longa
eſt/ſicut pcedentia, venit eīm ab inuolutum. tu.
¶ Sta. Locuturo mihi de noīb⁹ in ſta termīatis/nō poſſuȝ vi
tare dum meā ſententiā ptulero/quin multos indoctos ſim le-
ſurus, dū ab eoꝝ opiniōe ſim alieniſſim⁹: nomia eīm in ſta/niſi
ſint a grecis, apd̄ q̄s in ſtes terminant: latina nō ſunt: nec vnq̄ȝ
aliq̄s latinoꝝ aliquo taliū vſus eſt: dicim⁹ eīm bene ſophiſta qꝛ
greci ſophiſtes. Et (quia gelli⁹ vtitur) rhetoriſta, laniſta: q̄a grę-
cus laniſtes: Cythariſta, et lyriſta: quia gręci, ſtes/dicunt: q̄uis